

Štev. 12.

V Ljubljani, meseca decembra 1921.

Leto XXII.

Muca prede . . .

Prede muca, prede,
tri že prede dni,
tisoč nitk napredla,
nitk še konca ni.

Z vatlom meri platno
belo kot srebro,
Vidku mero vzela,
ko je spal z nočjó.

Z nočko Videk spava,
z Vidkom spava smeh,
suknjico mu šiva
muca v treh nočeh.

Prede muca, šiva,
prede — drdrnav —
suknjica gotova —
bo li Vidku prav?

Bo li Videk vriskal,
bo li glasno pel?
Suknjico srebrno
jutri bo imel.

Suknjica srebrna . . .
Kdo jo ima, kdo?
Krajevčič deveti,
Videk naš samó!

Predi, muca, predi,
suknjico sešij!
Čaka nanjo Videk,
čaka tri noči . . .

Jos. Vandot.

